

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 listopada 1923 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 989) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające renty, zapewnione obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, otrzymywać będą aż do odwołania, prócz świadczeń ustawowych, dodatki drożyzniane do tychże świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

§ 2. Dodatek drożyzniany oblicza się w ten sam sposób, jak świadczenia z tą różnicą, że składki, służące za podstawę obliczenia, mnoży się, zależnie od terminu ich płatności, w okresie

- a) od 1/I 1913 r. do 1/IV 1923 r. przez 95999
- b) „ 1/IV 1923 r. do chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 974) w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych „ 63
- c) od chwili wejścia w życie rozporządzenia, określonego wyżej pod b) „ 1

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy świadczeń z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do dziesięciu tysięcy marek w ten sposób, że kwoty, przewyższające pięć tysięcy marek, zaokrągla się do dziesięciu tysięcy, zaś kwot niższych niż pięć tysięcy, nie uwzględnia się.

§ 3. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia urzędników prywatnych łącznie z dodatkami, obliczonymi w myśl postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia, nie mogą wynosić mniej od kwot poniżej wyszczególnionych, a to:

- 1) renta inwalidzka i starcza . . . mkp. 2.400.000 mies.
- 2) renta wdowia i renta dla wdowca „ 1.200.000 „
- 3) dodatek dla sieroty niezupełnej „ 600.000 „
- 4) „ „ „ „ zupełnej „ 1.200.000 „

Suma dodatków drożyznianych do świadczeń, wymienionych w punktach 2, 3 i 4, należnych osobom, pozostałym po jednym ubezpieczonym, nie może przekraczać mkp. 2.400.000, o ile nadwyżka ewentualna ponad tę sumę nie wynika z postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia.

Osoby, pobierające świadczenia z instytucji zastępczych, mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, w jakiejby im one należały się w analogicznym wypadku od Ubezpieczalni Krajowej.

§ 4. Osoby, pobierające dodatki drożyzniane do świadczeń, przyznanych na podstawie Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej, mają prawo tylko do kwoty, o jaką większe są dodatki drożyzniane, przyznane niniejszym rozporządzeniem, od dodatków drożyznianych do świadczeń, należnych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej.

§ 5. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są miesięcznie zgóry ze świadczeniem.

§ 6. Na pokrycie dodatków drożyznianych, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, pobierać będzie Ubezpieczalnia Krajowa 20 procentowy dodatek do wkładek ubezpieczeniowych (§ 172 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych), który uiszczają pracodawcy i ubezpieczeni po połowie w sposób, przewidziany dla opłaty miesięcznych składek ubezpieczonych.

Ze stanu funduszu, zebranego w myśl przepisów ustępu pierwszego tego paragrafu — który prowadzony będzie oddzielnie — winna Ubezpieczalnia Krajowa przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdanie kwartalne w ciągu następującego miesiąca po upływie kwartału. W sprawozdaniu powyższym winny być uwzględnione poszczególne rodzaje świadczeń i kwota wypłaconych dodatków drożyznianych, a wreszcie łączna liczba wszystkich świadczeń, suma wypłaconych dodatków i ostateczny stan funduszu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od następującego miesiąca po jego ogłoszeniu i z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 29 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 265).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*